

Г. М. Пермінова

Бертельс Борис Олександрович

БЕРТЕЛЬС Борис Олександрович (13 (25). 11. 1889, С.-Петербург – 01. 09. 1954, Севастополь, нині АР Крим) – режисер, актор. Заслужений артист Крим. АРСР (1939). Закін. театр. школу А. Суворіна Літ.-худож. товариства при С.-Петербур. малому драм. театрі (1910; викл. В. Далматов, Н. Арбатов, П. Гнедич). Відтоді працював актором, реж. у драм. театрах Петрограда (до 1920); від 1921 – гол. реж. театрів Петрозаводська, Вітебська, Смоленська, Харкова, Ярославля, від 1928 – гол. реж. Крим. драм. театру ім. М. Горького, 1935–41, 1947– 54 – Севастоп. драм. театру ім. А. Луначарського; 1942–45 – в театрі Будинку Червоної армії Закавказ. фронту. Б. – майстер романтич. театру, нових форм, оригін. рішень, яскравих комедій. знахідок у трактуванні класич. творів.

Основні вистави

«На людному місці» О. Островського (1930), «Приборкання норовливої» В. Шекспіра (1933), «Підступність і кохання» Ф. Шіллера (1934), «Загибель ескадри» О. Корнійчука, «Любов Ярова» К. Треньова (обидві – 1935), «Господиня заїзду» К. Гольдоні (1941), «Кремлівські куранти» М. Погодіна (1947), «Вороги» М. Горького (1949), «Ревізор» М. Гоголя (1950), «Анна Кареніна» за Л. Толстим (1953).

Рекомендована література

1. Васильєва Л. Театр легендарного міста. К., 1988;
2. Ландау С. Александра Перегонец. Москва, 1990;

3. Перминова Г. Рядом с корифеями // Слава Севастополя. 1999, 13 нояб.

Бібліографічний опис:

Бертельс Борис Александрович / Г. М. Перминова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-39498>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).